

РЕШЕНИЕ

№ 2186

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **10139** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от В. М. В. [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № Ц1040-21-175/03.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, поправено с Решение № Ц1040-21-175#1/19.10.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № 212-00-8793-1 от 21.07.2020г., на ръководителя по осигуряването за безработица, с което е спряно производството по отпускане на ПОБ.

Излагат се доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт и потвърждаващото го решение. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на оспореното разпореждане и потвърдителното решение, моли да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С. град, чрез процесуален представител юрк. А. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със Заявление с вх. № 212-00-8793 от 09.06.2020 г. В. В. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, ведно със Заповед №

11/08.03.2020 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК], от която трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл.71, ал.1 от КТ, считано от 08.06.2020г. След направена проверка в Регистъра на осигурените лица е установено, че за В. от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.02.2018 г. до 20.08.2019 г. вкл., като за лице, работещо по трудово правоотношение и от осигурител "Ф." Е., ЕИК[ЕИК] за периода 21.08.2019г. до 01.12.2019г. вкл.

Във връзка възложена проверка за контрол по разходите на ДОО на осигурителя [фирма], и осигурителя [фирма] с писмо изх. № 1042-21-40#1/19.08.2019 г. до ТП на НАП С. и писмо изх. № 1029-21-10#5/24.02.2020 г. са изискана информация и данни относно упражняваната от горепосочените дружества търговска дейност, наличието на търговски обекти, на регистрирани фискални устройства, на регистрираните обороти, наличие на подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети. По отношение на [фирма] са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00739408/26.03.2020г. за предаване на трудовите досиета на лицата, ведомости за налични и изплатени трудови възнаграждения, присъствени форми, ГФО, ГДД и др. първични счетоводни документи.

С писмо изх. № 1043-21~39#3/31.03.2020 г. до Дирекция „Инспекция по труда“ - С. е изискано съдействие и извършване на проверка в рамките на предоставената им компетентност във [фирма], с оглед изясняване упражнявали ли са трудова дейност, декларираните от дружеството като наети лица, за която подлежат на осигуряване по реда на КСО.

На основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е постановено обжалваното разпореждане № 212-00-8793-1 от 21.07.2020 г., с което е спряно производството по отпускане на ПОБ с мотив: “До извършване на проверка в осигурител [фирма] и в осигурител [фирма] от компетентен орган.” Решаващият орган е достига до извода, че не може да се извърши обективна преценка по правото на ПОБ на В. до приключване на проверката в [фирма] и [фирма].

Административен съд София- град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. Разпореждане № 212-00-8793-1 от 21.07.2020г., / също е издадено от компетентен орган– главен експерт по осигуряването. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Нормата на чл. 54а, ал. 1 /в сила от 01.01.2018 г./ определя, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими

осигурителни вноски във фонд „Безработица” най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрацията като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

Съгласно чл. 54л от КСО /в действащата редакция - ДВ бр.106 от 2013, в сила от 01.01.2014 г./ отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите, а съгласно чл. 7, ал. 1 от КСО осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване за лицата по чл. 4, ал. 1 се внасят от осигурителите до 25-то число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Доколкото съобразно с установени данни, административни орган е стигнал до извода за наличието на съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фонд „Безработица” е поискано съдействие за извършване на проверка на дружествата от компетентни органи и на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, е постановено обжалваното разпореждане № 214-00-10815-3 от 03.01.2020 г., с което е спряно производството по отпускане на ПОБ с мотив: “До извършване на проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК 204503481от компетентен орган.”.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че в случая административните органи са действали съобразно изискванията на закона.

Събраните по делото доказателства установяват, че не може да се извърши обективна преценка по правото на ПОБ на В. М. В. [ЕГН], до приключване на проверката от компетентните органи.

От изложеното, се налага извода, че Директорът на ТП –НОИ –С. град е постановил решението си в съответствие с материалния закон и с неговата цел, поради което оспорването е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. В. [ЕГН] от [населено място] срещу Решение №

Ц1040-21-175/03.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, поправено с Решение № Ц1040-21-175#1/19.10.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу Разпореждане № 212-00-8793-1 от 21.07.2020г., на ръководителя по осигуряването за безработица, с което е спряно производството по отпускане на ПОБ.

ОСЪЖДА В. М. В. [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С. - град по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: